

Львівська
медична
спільнота

МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ

«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
МЕДИЦИНІ: СУЧASNІЙ СТАН
ТА ШЛЯХИ РОЗВITKУ»

м. Львів, 23-24 березня 2012

ЛЬВІВ 2012

ББК 5
УДК 61
А - 40

A-40 Актуальні питання медицини: сучасний стан та шляхи розвитку.
Матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Львів, 23–24 березня 2012 року): – Львів.: ГО «Львівська медична спільнота», 2012. – 100 с.

ББК 5
УДК 61
А - 40

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ МЕДИЦИНИ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ШЛЯХИ РОЗВИТКУ

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. КЛІНІЧНА МЕДИЦИНА	7
Амеліна Т. М., Полянська О. С., Тащук В. К., Поліщук О. Ю.	7
ЗМІНИ ВІЛЬНОРАДИКАЛЬНИХ ПРОЦЕСІВ ТА АНТІОКСИДАТНОГО ЗАХИСТУ КРОВІ У ХВОРІХ ІЗ ПОСІДНАНИМ ПЕРЕБІГОМ ІШЕМІЧНОЇ ХВОРОБИ СЕРЦЯ ТА ХРОНІЧНОГО ОБСТРУКТИВНОГО ЗАХВОРЮВАННЯ ЛЕГЕНЬ: РОЛЬ КАРВЕДІЛОУ	
Бессарараб М. Ю.....	8
ОСОБЛИВОСТІ КЛІНІЧНОГО ПЕРЕБІGU ПАРАГРИПУ НА СУЧASNOMU ЕТАПІ	
Беліков О.Б., Хухліна О. І.	9
КОНТАМІНАЦІЯ HELICOBACTER PYLORI У РОТОВІЙ ПОРожнині В ПАЦІєНТІВ З Н. PYLORI-АСОЦІОВАНИМ ГАСТРИТОМ	
Боднар Г. Б., Ластівка І. В.	11
ВРОДЖЕНИ ВАДИ РОЗВИТКУ ШЛУНКОВО-КИШКОВОГО ТРАКТУ В ДІТЕЙ НА СУЧASNOMU ЕТАПІ	
Плеш І. А., Борейко Л.Д., Ганжа В. Д., Борейко С. О.	12
ВПЛИВ КАРДОСАЛУ НА ДОБОВИЙ ПРОФІЛЬ АРТЕРІАЛЬНОГО ТИСКУ У ХВОРІХ НА ЕСЕНЦІАЛЬНУ ГІПЕРТЕНЗІЮ II СТ.	
Buriak O.G., Nechytailo D. Y.	14
TENSION OF OXIDANT-PROOXYDANT SYSTEMS OF CONDENSATE IN EXPIRED AIR IN NEWBORNS WITH RESPIRATORY DISTRESS	
Бучок Р. А.....	16
АКТУАЛЬНІСТЬ ПИТАННЯ НЕКАРІОЗНИХ УРАЖЕНЬ ТВЕРДИХ ТКАНИН ЗУБІВ	
Васильєва Н. В., Яремчук О. Б., Білоус І. І.....	17
ДІАБЕТИЧНА ЕНЦЕФАЛОПАТІЯ – АСПЕКТИ ДІАГНОСТИКИ ТА ЛІКУВАННЯ	
Височанська Т. П., Денисенко О. І., Гулей Л. О.	18
ЗАСТОСУВАННЯ ТОПІЧНОГО ЗАСОБУ «МОМЕДЕРМ» У КОМПЛЕКСНОМУ ЛІКУВАННІ ХВОРІХ НА ЕКСУДАТИВНУ ФОРМУ ПСОРІАЗУ	
Герасим Л. М.	19
СУЧASNІ АСПЕКТИ ОНКОСТОМАТОЛОГІЇ	
Гінгуляк О. М., Тащук В. К., Іванчук П. Р.	20
АНАМНЕСТИЧНІ, ЛАБАРАТОРНІ ТА ФУНКЦІОНАЛЬНІ ПОКАЗНИКИ У ОСІВ МОЛОДОГО ВІКУ ЧОЛОВІЧОЇ СТАТІ З РИЗИКОМ РОЗВИТКУ АТЕРОСКЛЕРОЗУ	
Гулага О. І., Тащук В. К., Полянська О. С.	21
АКТИВНІСТЬ ПРОТЕОЛІЗУ ЯК МАРКЕР КОЛАГЕНОУТВОРЕННЯ	
Гречко С. І., Тащук В. К., Руснак І. Т., Бачинська І. В.	24
ЗМІНИ ЕРГОМЕТРИЧНИХ ПОКАЗНИКІВ І ГЕМОДИНАМІКИ У ПАЦІєNТІВ ЗІ СТАБІЛЬНОЮ СТЕНОКАРДІЄЮ НАПРУЖЕННЯ ТА АРТЕРІАЛЬНОЮ ГІПЕРТЕНЗІЄЮ	
Дмитренко Р. Р., Ходоровський Г. І., Ясінська О. В., Гончаренко В. А.	26
ФІЗІОЛОГІЧНА РЕЗІСТЕНТНІСТЬ ТКАНИН ЯСЕН: СТАН І НЕОБХІДНІСТЬ ПОДАЛЬШОГО ВИВЧЕННЯ	
Ішков М. О., Беліков О. Б.	27
ВИКОРИСТАННЯ ПРЕПАРАТУ “ДІОКСИЗОЛЬ” ТА ГІДРОКСИДУ КАЛЬЦІЮ ПРИ ЛІКУВАННІ ХРОНІЧНИХ ВЕРХІВКОВИХ ПЕРІОДОНТИТІВ	

У всіх підгрупах пацієнтів на фоні проведеного лікування поміщені позитивна динаміка розвитку захворювання. Показник ЗАОА в пацієнтів на ІХС, що перебували на стационарній терапії, має тенденцію до збільшення і становить $50,8 \pm 2,15\%$. Рівень ЦП знижувався до $233,5 \pm 13,70$ мг/л ($p < 0,0001$). Кількість SH-груп зросла до $0,5 \pm 0,02$ мкмоль/мл ($p < 0,0001$). Активність каталази становить $11,7 \pm 0,57$ мкмоль/хв ($p < 0,001$). Показники МА та ОМБ на фоні терапії зменшилися до $18,0 \pm 0,34$ мкмоль/л ($p < 0,001$) і $1,17 \pm 0,57$ ООГ/мл ($p < 0,001$) після терапії.

У пацієнтів на ІХС, яким був призначений карведилол, ЗАОА плазми зросла до $57,1 \pm 0,77\%$ ($p < 0,0001$). Вміст ЦП в динаміці лікування зменшився до $210,1 \pm 15,83$ мг/л ($p < 0,0001$). Вміст SH-груп зрос $-0,45 \pm 0,02$ мкмоль/мл ($p < 0,0001$), активність каталази підвищилася до $12,9 \pm 0,36$ мкмоль/хв ($p < 0,0001$), кількість МА знижилась до $16,2 \pm 0,47$ мкмоль/л ($p < 0,0001$), показник ОМБ також помереншав до $1,16 \pm 0,06$ ООГ/мл ($p < 0,0001$).

Слід відмітити покращання стану антиоксидантного захисту та процесів пероксидного окиснення ліпідів у групі пацієнтів з поєднаним перебігом ІХС та ХОЗЛ при призначенні базових схем лікування із включенням β-адреноблокатора. ЗАОА плазми крові зросла до $50,54 \pm 1,15\%$. ЦП плазми значно зменшився до $180,4 \pm 16,07$ мг/л. Кількість SH-груп збільшилась $-0,46 \pm 0,04$ мкмоль/мл ($p < 0,0001$), активність каталази зросла до $12,2 \pm 0,28$ мкмоль/хв ($p < 0,0001$), рівень МА знижувався до $18,1 \pm 0,34$ мкмоль/л ($p < 0,0001$), показник ОМБ також помереншав до $1,8 \pm 0,06$ ООГ/мл ($p < 0,0001$).

У пацієнтів на ІХС з супутнім ХОЗЛ, що приймали карведилол, порівняно з вихідним рівнем показник ЗАОА підвищився до $56,5 \pm 1,32\%$ ($p < 0,001$) та є достовірно вищим рівня 3-ої підгрупи. Рівень ЦП зменшився і становить $206,1 \pm 10,68$ мг/мл ($p < 0,0001$), вміст SH-груп підвищився до $0,42 \pm 0,02$ мкмоль/мл ($p < 0,0001$), рівень каталази зріс $12,7 \pm 0,28$ мкмоль/хв ($p < 0,0001$), кількість МА знижувався до $16,9 \pm 0,46$ мкмоль/л ($p < 0,0001$), показник ОМБ також знижувався до $1,47 \pm 0,06$ ООГ/мл ($p < 0,0001$) та вірогідно відрізняється від рівня ОМБ 3-ої підгрупи.

Використання карведилолу покращує антиоксидантний захист плазми крові в хворих на ІХС із ХОЗЛ за рахунок вірогідного зростання активності каталази, загальної антиоксидантної активності, вмісту SH-груп, зменшення рівня церулоплазміну. Наслідком зростання антиоксидантного впливу є притичні процесів вільноварадикального окиснення ліпідів і білків, що піт'яється достовірним зниженням малонового альгеліду та зменшенням окислювальної модифікації білків.

Література:

1. Зміни показників імунного запалення у хворих з ішемічною хворобою серця та при її поєднанні з хронічним обструктивним запаленням легень під впливом тривалого лікування методом регардом / К.М.Амосова, Т.І.Гавриленко, Д.І.Січінава [та ін.] // Укр. кардіол. ж. – 2008. - № 1. – С. 14–19.
2. Каролі Н.А. Хронический обструктивный бронхит и ишемическая болезнь серца / Н.А. Каролі, А.П. Ребров // Клин. медицина. - 2005. - № 6. - С. 72 - 76.
3. Козлова Л.И. В чем опасность длительного применения бета-блокаторов у больных ишемической болезнью сердца с сопутствующей хронической обструктивной болезнью легких / Л.И. Козлова, З.Р. Айсанов, А.Г. Чучалин // Терапевтический архив. – 2005. - Т. 77, № 3. – С. 18–23.
4. Мостовий Ю.М. Бронхіальна астма, ХОЗЛ та серцево-судинні захворювання / Ю.М. Мостовий// Здоров'я України. – 2011. - № 3 (256). – С. 30-31.
5. Beta-blockers use in patients with chronic obstructive pulmonary disease and concomitant cardiovascular conditions / Albuaini K., Andron M., Alahmar A. [et al.] // Int. J. Chron. Obstruct. Pulmon. Dis. – 2007. - Vol. 2, № 4. – P. 535-575.

Бессарараб М.Ю.
асистент кафедри інфекційних хвороб та епідеміології
Буковинський державний медичний університет
м. Чернівці, Україна

ОСОБЛИВОСТІ КЛІНІЧНОГО ПЕРЕБІГУ ПАРАГРИПУ НА СУЧASNOMU ETAPІ

Проведено обстеження і лікування стандартним методом (цитрамон, амброксол, альбуцид, нафтизин, діазолін, септифіріл, бромгексин, полоскання горла теплим розчином фурациліну)

40 хворих на парагріп, спричинений вірусом парагріпу II типу, які перебували на стационарному лікуванні в період 2008-2011 років в інфекційному відділенні Чернівецького базового військового госпіталю. Усі хворі були чоловічої статі, віком від 19 до 24 років.

У всіх хворих були ушкоджені дихальні шляхи, зокрема – горгань і бронхи. Набухання слизової оболонки носа супроводжувалося утрудненням дихання, серозними виділеннями з носа, які згодом густішали. Спостерігали помірну гіперемію слизової оболонки носоглотки. У половини хворих розвивався двобічний кон'юнктивіт. У деяких хворих (25%) виникав парагріпозний (несправжній) круп, який характеризувався нападами сухого кашлю, що переходив у шумне стенотичне дихання із втягненням міжреберних проміжків та ціанозом.

У більшості хворих (37; 92,5%) під час госпіталізації констатовано виражений ексудативний компонент запалення. Прояви загальної інтоксикації були помірними (середній ступінь інтоксикації за лейкоцитарним індексом та індексом Я.Я.Кальф-Каліфа). У 31 (77,5%) пацієнтів спостерігалося підвищення температури тіла в межах 37-38°C.

У 33 (82,5%) хворих спостерігався кашель, який спочатку був сухим з «гавкаючим» відтінком, а згодом (через 2-3 дні) поступово ставав вологим зі значним виділенням мокротини. У 10 (25%) хворих спостерігали парагріпозний круп, у 37 (92,5%) – виражену ринюрею. У всіх хворих були симптоми фарингіту і ларингіту, що супроводжувалися болем у горлі при ковтанні, видуттям печі, дертям у ділянці глотки, сухим кашлем.

Обективно у 35 (87,5%) хворих слизова оболонка ротоглотки набрякала, включуючи і піднебінні мигдалини. У 23 (57,5%) хворих фарингіт поєднувався з ларингітом. Місцями на слизовій оболонці спостерігали слизово-гнійні нашарування, іноді на задній стінці глотки виступали у вигляді червоних зернин окрім фолікулу. Язык у більшості пацієнтів був набрякливий.

Першим і провідним симптомом парагріпу у всіх пацієнтів був риніт. Хворі скаржилися на сильні виділення з носа. У всіх хворих виявлено однотипне ураження задньої стінки глотки, слизової оболонки носа та піднебінних мигдаликів. Захворювання передігало за типом ринофаринготонзиліту.

У 6 (15%) хворих, в яких температура тіла була в межах 38-39°C, симптоми виражалися кон'юнктивітом, фарингітом, ринітом та збільшенням регіонарних лімфатичних вузлів. Ця форма парагріпу розпочалася гостро: у 37 (92,5%) осіб виникали симптоми подряпування за грудиною, біль у горлі, закладення носа, ломота у тілі, біль в очах, світлобоязнь. Перелічені симптоми виникали впродовж перших 2 діб хвороби. У 25 (62,5%) хворих відзначали двобічний кон'юнктивіт, який був усунений через 4-6 діб лікування у 5 (50%) хворих та через 7 днів перебування в стаціонарі – у 2 (20%) хворих.

Отже, результатом клінічних досліджень, свідчать про типовий перебіг парагріпу на сучасному етапі.

Бєліков О.Б.
к. мед.н., професор
Хухліна О.І.
Буковинський державний медичний університет
м. Чернівці, Україна

КОНТАМІНАЦІЯ *HELICOBACTER PYLORI* У РОТОВІЙ ПОРожнині В ПАЦІЄНТІВ З Н. *PYLORI*-АСОЦІОВАНИМ ГАСТРИТОМ

Вважається, що близько 50-60% населення світу інфіковано *Helicobacter pylori* [2, с.50-58]. *H. pylori* є мікроаерофільною, Грам-негативною, спіральною та рухливою бактерією, яка є одним з головних чинників розвитку гастроїту, виразкової хвороби шлунку та дванадцятипалої кишki (ДПК) із ступенем рецидиву понад 80% за рік, а також карциноми шлунку [1, с.45-48; 4, с.68-73].

Чимало дослідників вважають, що ротова порожнina може грати роль резервуара *H. pylori*-інфекції в організмі людини та джерела реінфікування [6, с. 72-73, 7, с. 331-334], і підтверджують персистування *H. pylori* в зубосянких кишечниках, слині, зубному нальоті та buccalному епітелії [5, с.5-8; 8, с. 896-901]. Інші дослідники дотримуються думки, що *H. pylori* належить до аутогточної мікрофлори ротової порожнини [1, с.45-48]. Протилежні результати наводять Checchi L. (2000), який вважає появу *H. pylori* у ротовій порожнині випадковою,